

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. Пазарджик, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

при участието на секретаря П К. Б.
като разгледа докладваното от Иванка Г. Илинова Гражданско дело № 20225200100159 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.45 от ЗЗД обективно съединен с иск по чл.86 от ЗЗД.

В исковата молба на К. И. Т.,ЕГН- ***** се твърди против С. И. П.,ЕГН- *****,че на 14.03.2017г. в град В ищеца бил нападат от С. П. и бившата си съпруга К. К,които към онзи момент били в интимна връзка.П. му нанесъл побой като го удрял с дървен прът. Ищеца бил транспортиран с линейка до ЦСМП ,като след това бил приет в МБАЛ .При направено изследване със скенер на главата е констатирано мозъчно сътресение,без вътрешна травма.По главата имал външна рана,която била обработена и зашита в хирургия на МБАЛ ,след което бил хоспитализиран в Ортопедо-травматологично отделение (ОТО),където му била извършена оперативна интервенция с имплантиране на комплект еластичен титаниев пирон.В болничното заведение престоял от 14 до 16.03.2017г.,като на 17.03.2017г.посетил съдебен лекар, който му направил обстоен преглед,констатирал травмите и го освидетелствал,за което му е издадено съдебно-медицинско удостоверение № 15/ 2017г. от д-р .

За нанесеният побой е образувано ДП № 81/2017г. по описа на РУ на

МВР към ОДМВР, като на П. е повдигнато обвинение по чл.129, ал.2 във вр.с ал.1 от НК за причинената средна телесна повреда, изразяваща се в закрито счупване на долния край на лакетната кост на лявата ръка, наложила оперативна интервенция, причинило трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник.

Било образувано НОХД №1592/2018г.,като по същото е постановена присъда № 84/22.05.2019г.с която П районен съд признава за виновен ответникът С. И. П. в това, че:

1/ „...на 14.03.2017 г. в гр.Ветрен е причинил на К. И. Т. телесна повреда, изразяваща се в закрито счупване на долния край на лакетната кост на лявата ръка, причинило на пострадалия трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник - престъпление по чл. 129, ал.2 във връзка с ал.1 от НК, поради което и на основание чл.54 и чл.36 от НК го ОСЪЖДА на ЕДНА ГОДИНА лишаване от свобода.”

На основание чл.66, ал.1 от НК е отложено изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода за изпитателен срок от четири години, като възпитателната работа с условно осъдения е възложена на Наблюдателна комисия при Община С.

Посочената по-горе присъда е била изменена с Решение №134/16.10.2019г.по в.н.о.х.д.№479/2019г.на П окръжен съд,в частта касателно определения по чл.66,ал.1 от НК срок за отлагане изтърпяването на наказанието лишаване от свобода от четири на три години. В останалата част присъдата е потвърдена, поради което и по аргумент от чл.412,ал.2, т.2 от НПК ,ищецът сочи,че същата е влязла в сила на 16.10.2019г.

Освен средна телесна повреда ,ищецът твърди,че му е причинена също така и лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.1 и 2 от НК,изразяваща се в причиняване на разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК-контузия на главата с мозъчно сътресение;разкъсно-контузни рани по главата(в дясно слепоочнотеменно с дължина 5см.; дясно тилна област хематом с диаметър около 2см.със синкав цвят;по лигавицата на горната устна в дясно кървонасядане със синкав цвят 2/2.5см.) и лявата ръка,охлузвания, кървонасядания(по кожата на гърдите е дясно драскотина с дължина 5 см; синкавозеленикаволентовидно кървонасядане по външната повърхност на средната трета на дясно бедро с размери 9/ 3см) и травматичен

оток.

Вследствие деянието на ответника, ищецът твърди, че е претърпял неимуществени вреди - болки и страдания, както по време на извършването му, така и в продължителен период, като само оздравителния процес на ръката му, във връзка с поставеният му комплект еластичен титаниев пирон, е в срок от три до пет месеца, а в резултат на претърпяното мозъчно сътресение и към днешна дата страда от главоболие.

Допълнително, след нанасения побой, който сам по себе си за него представлявало силен емоционален стрес, се почувствал изключително унижен. Испитвал силно неудобство както пред семейството си, така и пред познатите си, не само от външния си вид. Испитвал чувство на неудобство и от самата ситуация — с нахърнено и потъпкано достойнство, с компрометирано добро име и чест. Обстоятелството, че побоят е нанесен от зет му, заради установена интимна връзка със съпругата му, допълнително засилило унизителността на деянието. Нанесеният побой, участниците в същия и цялата скандална ситуация, провокирала у хората в малкия град, унизителни за ищеца коментари, които са оставили отпечатък в психиката му и до днес.

Все по-рядко излизал от къщи, странял от хората, спрял да се среща с приятели и предпочитал уединение. В продължителен период от време приемал седативни медикаменти, за да преодолява психотравматични последици от извършените спрямо него посегателства.

С оглед горното съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да осъди С. И. П. да му заплати сумата 40000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане - болки и страдания в резултат от нанесена средна и лека телесна повреда на 14.03.2017 г. в град, заедно със законната лихва за забава от 14.03.2017 г. до окончателното ѝ плащане.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски. Сочил банкова сметка за изплащане на присъденото обезщетение.

Представя писмени доказателства и формулира доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Прави възражение за нередовност на исковата молба като твърди, че посочената от ищеца присъда е осъден за причиняване на средна телесна

повреда,но не и за лека такава,а нередовността на исковата молба се изразява в това ,че в нея не е направено разграничение на болките и страданията от всяка една от телесните повреди,които ищецът твърди,че са му причинени.

По допустимостта на иска счита същия за недопустим,тъй като се претендира обезщетение за вреди настъпили в резултат на престъпление,за което ответникът е осъден,а в същото време се говори за причинена лека телесна повреда,за която няма постановена присъда.

Оспорва иска като неоснователен.

Излага обстоятелства около инцидента на 13.03.2017г.вечерта на гробищния парк, където ищецът го накарал да отидат.Двамата се сбутали,дърпали се и си нанасяли удари.В един момент ищецът извадил спрей и го напръскал в очите.Ответникът се уплашил и избягал.

Твърди,че размера е прекомерен и не отговаря на „Принципа на обезщетяването по справедливост” по смисъла на чл. 52 от ЗЗД.

Твърди,че не е вярно твърдението,че ищецът е понесъл болки и страдания за неуточнения срок от три до пет месеца. Що се отнася до посоченото „мозъчно сътресение”, то е вид лека телесна повреда, за която той не е осъден и не може да носи отговорност за нея.Твърди,че е невярно твърдението на ищеца,че е изживял силен емоционален стрес,тъй като се почувствал унижен,тъй като на 22.03.2017г.той е предупреден от полицейски служител да не се саморазправя със К. К.Същото се отнася за неудобство пред познатите си,не само от външния си вид,както и че изпитвал чувство на неудобство и от самата ситуация - с накърнено и потъпкано достойнство, с компрометирано добро име и чест.

Намира за невярно и доста преекспонирано твърдението,че ищецът рядко излизал от къщи,странял от хората и че е спрял да се среща с приятели и предпочитал уединението.

Оспорва като вярно и твърдението,че в продължителен период приемал седативни медикаменти.

Твърди, че ищецът К. И. Т.,заедно с баща си,е осъден с влязла в сила присъда №260020 от ,постановена по НОХД № 2244/2019г.на РС- , - наказателен състав, за това , че на в гр., СЕ Е ЗАКАНИЛ С УБИЙСТВО на С. И. П. от гр., чрез думите: ....., „.....“ и това заканване би могло да възбуди

основателен страх за осъществяването му, поради което и на основание чл. 144 ал.3, във вр. с чл. 144 ал.1 от НК, във вр. с чл.55 ал.1 т.2 б.Б от НК и му е наложено наказание ПРОБАЦИЯ с пробационни мерки по чл.42а ал.2 т.1 и т.2 от НК.Присъдата е потвърдена в осъдителната част с Решение №4 от 11.01.2022г.,постановено по ВНОХД № 20215200600406 на ОС-, като срока на наложеното наказание пробация е намалено от 1 година на 6 месеца.

Това,според ответникът доказва,че ищецът изобщо не е търпял твърдените болки и страдания,а е бил в състояние да извърши престъпление,което е сторил спрямо ответника.

И още в хода на това съдебно дело беше представено писмено доказателство от страна на неговия защитник:„Справка от АИС БДС ГК”,от която е видно,че същият е напуснал страната на със самолет и се е върнал в България на със самолет.

Твърди,че ищецът има фирма в ... и по тази причина често пътува до там,включително,че там създал ново семейство и има дете,което опровергава твърдението на ищеца,че по-рядко излизал от къщи,странял от хората и че е спрял да се среща с приятели и предпочитал уединението.

Отделно от това твърди,че самият ищец е допринесъл с действията си до голяма степен за получената средна телесна повреда,предизвиквайки ответника с показването на неприятни снимки от таблет,касаещи К. К,сега П. и воденето му на гробищния парк на ,както и с повредите които е нанесъл на лекия служебен автомобил „”,ползван от С. П..Ответникът е изпаднал във физиологичен афект.Тоест налице е и съпричиняване от страна на ищеца.

Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на лихвата.

Формулира искане за отхвърляне на иска и присъждане на деловодни разноси.

Съдът,като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на предявения иск,събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като обсъди доводите на страните, съгласно чл. 235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото няма спор,че ответника е признат за виновен в това,че на в гр.В е причинил на К. И. Т. телесна повреда, изразяваща се в закрито счупване на долния край на лакетната кост на лявата ръка,причинило на

пострадалия трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник - престъпление по чл.129,ал.2 във връзка с ал.1 от НК, поради което и на основание чл.54 и чл.36 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година,чието изтърпяване е отложено за срок от 4 години,като срока е намален на 3 години с решение на въззивния съд.

Досежно получените телесни увреждания при нанесения му побой на ищецът представя съдебно медицинско удостоверение №,издадено от съдебен лекар д-р при оглед извършен на в При огледа ищецът съобщил на съдебния лекар,че са му нанесени удари с дървени колове по главата ,тялото и крайниците ,както и за загуба на съзнание за известно време.Съобщил,че бил хоспитализиран на и изписан от болничното заведение на

При извършения преглед съдебният лекар установил наличие на хирургично обработена рана с дължина 5 см.по окосмената част на главата в дясно слепоочно теменно,хематом с диаметър 2 см.в дясната тилна област на главата със синкав цвят,кръвонасядане по лигавицата на горната устна в дясно с размери 2-2,5см.и драскотина по кожата на гърдите в дясно с дължина 5 см. Установено е наличие на гипсова имобилизация от средната трета на лявата мишница до основата на пръстите на ръката поради счупване на лъчевата кост на лявата ръка,обработена рана на първи пръст на лявата ръка с дължина 1 см. И синкавозелено лентовидно кръвонасядане по външната повърхност на средната трета на дясното бедро с размери 9 на 3 см.Съдебния лекар заключава,че описаните увреждания са причинени в резултат на действието на твърд тѣп предмет и отговарят да се получени по време и начин,както съобщава пострадалият.

Ищецът представя епикриза издадена от ОТО в МБАЛ от която се установява,че е бил приет за лечение в отделението на и е подложен на оперативна интервенция по повод закрито счупване на долния край на лъчевата кост с начало При операцията е поставен еластичен титаниев пирон с Ф 3,5.Изписан е на По повод съдържанието на епикризата по делото е представено обяснение от д-р –ортопед травматолог,дадено по НОХД №1592/2018г.по описа на ПРС,в смисъл,че се касае до счупване на лакетната кост на лявата ръка,а не на лъчевата както е записано в епикпризата.

По делото са приети като доказателство основно и допълнително заключение, изготвени от вещото лице д-р Б. П. по допуснатата съдебно-

медицинска експертиза,които съдът възприема като компетентно, безпристрастно изготвени и неоспорени от страните.От тях,въз основа на приложената по делото медицинска документация,медицинската документация нахождаща се в МБАЛ и извършения клиничен преглед на ищеца,се установява,че на е претърпял са били причинени телесни увреждания изразяващи се в счупване на долния край на лакетната кост на лявата ръка,закрито,мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма.Извършено е открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация с имплантиран комплект еластичен титаниев пирон и е извършена имобилизация на крайника.Вещото лице посочва,че увреждането може да е получено по начина,който съобщава ищецът-удар с дърво към главата ,при който пострадалият е вдигнал лявата си ръка ,за да се предпази и външната ,в случая лакетната кост е понесла удара,при което е настъпило счупването ѝ.Останалите увреждания,описани в съдебномедицинското удостоверение,издадено от д-р -рани,кръвонасядания,охлузвания и травматичен оток,вещото лице установява,че са причинени по механизма на действие на твърд,тъп предмет,чрез удар с или върху такъв към процесната дата

Вещото лице заключава,че фрактурата на лакетната кост ,заради която се е наложило извършване на оперативна интервенция и последваща имобилизация е причинила трайно затруднение на движенията на левия горен крайник за период от 3-5 месеца.Поставения имплант е бил отстранен оперативно на Не са открити медицински документи във връзка с провеждана от ищеца рехабилитация и физиотерапия.Възстановителния период по отношение на мозъчното сътресение е с продължителност от около 10-15дни като в случая липсват медицински документи установяващи усложнения настъпили в резултат от него.Разкъсно контузните рани по главата и по първия пръст на лявата ръка зарастват за около 9-11 дни,а кръвонасяданията и охлузванията отзвучават като болка за 2-4дни след травмата,като морфологично и възстановяване на цялостта на епидермиса и възвръщането на нормалния цвят на кожата става за около 9-13дни.

ещото лице на при болничния престой на ищеца от и последваща имобилизация е причинила трайно затруднение на двиВещото лице поддържа,че най-силни болки ищецът е търпял непосредствено след

нанасянето на ударите по главата,лявата ръка и крайниците.Болките са били силни и по време на следоперативния период за ръката като към 20-25 ден след оформяне на съединително тъканния мазол между счупените костни фрагменти,болката е намаляла до изчезването ѝ към момента на сваляне на гипсовата имобилизация. Болки и страдания ищецът е търпял и по време на премахване на металния имплант от лявата ръка и следоперативния период.

С оглед извършения преглед на медицинската документация и след извършения от вещото лице преглед на ищеца,експертът заключава,че възстановителния процес е протекъл нормално и правилно и същият е завършен като няма от обективна страна причина ищецът да изпитва болка на мястото на счупването на лявата ръка,дори и при промяна на времето.Теоретично възможно е да се усеща нещо мравучкане,но не и болка.За другите травматични увреждания ,експертът приема,че същите са отзвучали за около 10 дни,вкл.и главоболието,като подчертава,че ако същото е продължило по-дълго,то причината не е свързана с процесната травма,а вероятна такава би могла да бъде високото артериално кръвно налягане вследствие установеното,че на ищеца е поставена диагноза „.....“По отношение на оплакването на ищеца,че усеща болка в ръката при преумора и вдигане на тежка,експерта в съдебно заседание пояснява,че това е възможно,но отзвучава с времето,като естествено зависи и от интензитета на натоварването.

Като свидетели на ищцовата страна са разпитани

Свидетелят –близък приятел на ищеца,установява,че знае за инцидента,при който му е нанесен побой от него.Ищеца бил нападател кърно вечерта от ответника,който му нанесъл удари с дърво.На побоя присъствала и К-бивша съпруга на ищеца,а сега съпруга на ответника.Именно по този повод започнали конфликтите между страните по делото.Свидетелят установява,че след побоя на ищеца била направена операция на ръката,бил сложен пирон и ръката била обездвижена.К. изпитвал болки в ръката вече няколко години.Оплаквал се от болки в ръката и в главата.Пирона бил свален след няколко месеца и тогава К. започнал да се оправя.Сега вече няма оплаквания.Работи в като строителен работник.През лятото на 2017г.,след инцидента,свидетелят установява,че е виждал ищеца в гр.,че същия не е ходил на работа в през цялото лято и нямал доходи и се притеснявал защото

трябвало да се грижи за двете си деца.Справял се с помощта на родителите си.Освен болките,които търпял ,ищецът се чувствал унизен и засрамен пред хората в малкия град заради това,че хем му взели жената,хем го набили.Имало хора,които му се подигравали за това.

Свидетелят установява ,че с ответника е в лоши отношения и подробно разказва за причините за това,а именно,че ответника заедно с други мъже нанесли побой на свидетеля.

Свидетелката Е П е сестра на ищеца и бивша съпруга на ответника.Същата установява,че на рано сутринта ,ищецът ѝ се обадил и казал,че е задържан в Полицията в гр. и тя отишла да го прибере.Когато отишла,ищеца вече бил откаран от полицаите в Бърза помощ в гр.,тъй като имал рана на главата ,която трябвало да се обработи.В полицията ѝ било казано,че брат ѝ е пребит.Тя отишла в болницата в гр. и там видяла ищеца да лежи на носилка целия в кръв.Имал рана на главата,която силно кървяла и едната му ръка била силно подута.Първо зашили раната на главата му,а после трябвало да му се направи операция на ръката.Междувременно полицаите го откарали в гр. да даде обяснения.От полицаите свидетелката разбрала,че двамата с ответника се скарали и ответникът и К. го пребили.С. подал сигнал в полицията,че колата му е открадната.Полицаите намерили колата и ищеца в безпомощно състояние пред негова къща в гр.,в която той не живее.Свидетелката установява,че брат ѝ разказал за случая,а именно,че е удрял от ответника с дървени пръти.Разказал,че след като двамата се сбили на гробищата,ответникът избягал,а той взел колата му да я прибере в града.Тогава С. подал жалба,че колата е открадната,а ищецът се ядосал и счупил двете задни малки прозорчета.Вследствие на побоя ,ищецът се оплаквал от болки в главата и ръката.Цяла година не можел да отиде на работа защото работи като строителен работник в .Може да е ходил два пъти ,за да оправя документи,тъй като фирмата е на негово име,но не работил.Ищецът изпитвал притеснения,че не работи,че не може да се грижи за двете си деца,които винаги живеели при него и към оня момент били на 10 и на 5 години.От друга страна изпитвал срам и неудобство от хората,че е бит от най-добрия си приятел и от собствената си жена.Затворил се в себе си,не излизал с приятели.И досега ръката го боли когато я натовари при работата си.Нямал проблеми със здравето,не се е оплаквал от главоболие и високо

кръвно налягане преди инцидента, не е вземал успокоителни.

Като свидетел на ответната страна е разпитана на ответника К.П. която към момента на инцидента е била съпруга на ищеца.

Същата установява, че на с ответника били на гости. Ищецът ѝ звънял по телефона. Изпращал им съобщения по телефона с обидно съдържание по повод личността на свидетелката. Приканвал ответника да се видят. Когато си тръгнали от гостуването, ищецът и ответникът се разбрали да се видят. Ищецът иска да покаже някакви снимки. С. отишъл в дома на К., където последния му показал снимки на свидетелката и отново отправил обиди по неин адрес. След това двамата тръгнали към гробищния парк, където ищецът предложил двамата да премерят силите си. С. казал на ищеца да спре да обижда свидетелката и да ги остави намира, но К. извадил спрей и го напръскал в очите, след което си тръгнал със служебната кола на ответника. Свидетелката вече била у дома си, когато на прозореца почукал С., който почти не виждал. Тя го закарала с автомобила в бърза помощ, след което се обадила на полицията и двамата със С. тръгнали да търсят колата. Обаждали се на К. по телефона, обикаляли из гр. да търсят колата. Когато стигнали до къщата на К. го видели там изправен близо до колата. Задното и страничните стъкла на колата били счупени, а после разбрали, че в двигателя имало пясък и захар в резервоара. К. заплатил за повредите и по тази причина не му било повдигнато обвинение за щетите по автомобила. Свидетелката останала в колата като не видяла К. да е бит или окървавен. Ответникът слязъл и тръгнал към ищеца. Свидетелката не видяла точно момента, в който двамата се доближили. Слизайки от колата обаче видяла ответникът да тича надолу по улицата, а ищецът да тича след него. Ответникът отивал да търси полиция и свидетелката го чула да вика към К. защо му счупил колата. Когато с колата свидетелката стигнала до къщата си, видяла патрулката да изва заедно със С., а К. се появил на кръстовището и се облегнал на капака на автомобила ѝ. Тя не видяла по него следи от побой или кръв. С. тръгнал с патрулката да им покаже колата.

Свидетелката установява, че ищецът вдигал кръвно и приемал лекарства за това по схема както и валидол. Не е ходил на лекар. Установява, че след инцидента виждала не веднъж бившия си вече съпруг из центъра на г.-в магазина на центъра, в заведението на братовчед му, където бил с децата.

При така установените фактически обстоятелства, съдът направи следните изводи от правна страна:

Предявения иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД е предявен пред компетентния съд, от надлежна страна и е процесуално допустим, а по същество частично основателен.

Съгласно чл.300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието,неговата противоправност и виновността на дееца.От приложената по делото присъда №по НОХД №1592/2018г.се установяват елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД-налице е деяние /действие/, изразяващо се в причинена на ищеца на 14.03.2017г.средна телесна повреда – закрито счупване на долния край на лакътната кост на лявата ръка,причинило трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник.Деянието е противоправно и за извършването му ответникът е признат за виновен и осъден на лишаване от свобода при условията на отлагане на изтърпяване на наказанието на основание чл.66 ал.1 от НК.

По делото се установи по безспорен и категоричен начин,че вследствие на виновното и противоправно деяние на ответника за ищеца са настъпили телесни увреждания,като освен това ,което е посочено в присъдата ,същият е претърпял и контузия на главата с мозъчно сътресение,разкъсно контузна рана по главата и първия пръст на лявата ръка,охлузвания,кръвонасядания по дясната тилната област на главата,по лигавицата на горната устна в дясно,линейно охлузване по гърдите,лентовидно кръвонасядане по външната повърхност на дясното бедро.Последните телесни увреждания,които не са включени в предмета на осъдителната присъда,съдът приема ,че са причинени от ответника в резултат на нанесени от него повече от един удари на ищеца по същото време и място и по начин описан в исковата молба –удари с твърд и тъп предмет,дървен кол,по различни части от тялото.Нанесените увреждания са установено по безспорен и категоричен начин от съдебния лекар д-р ,извършил преглед на ищеца на непосредствено след изписването на същия от ОТО при МБАЛ на ,където е бил настанен непосредствено след инцидента.Същите се установяват и от показанията на св. П..Въпреки,че същата е сестра на ищеца и бивша съпруга на ответника и по тази причина

следва се приема,че в изключително голяма степен е заинтересована от изхода на делото в полза на ищеца ,съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката в тази им част,тъй като тя от една страна е очевидец на състоянието на ищеца непосредствено след инцидента-видяла го е веднага след приемането му в ЦСМП в МБАЛ и го е придружавала по време на направените изследвания и извършените медицински манипулации,а от друга страна показанията ѝ се подкрепят от писмените доказателства-съдебно медицинско удостоверение от и от Заключение на в.л.д-р .,назначен като е такъв по делото.

Отделно от това няма съществени различия в изявленията на страните по делото относно обстоятелствата около процесния инцидент.По делото не се спори,че по покана и настояване на ищеца двамата с ответника са се срещнали на вечерта в дома на ищеца,а после са отишли в Гробищния парк,където напрежението е ескалирало,стигнало се е до сбутване,боричкане и в крайна сметка ищецът е напръскал ответника със спрей в очите,след което последният е избягал,а ищецът е взел колата му,стигнал е с нея до дома си,където е счупил задното и страничното стъкла и др.свързани с повреждане на вещта,за които ответникът е узнал впоследствие.Малко след това ответникът е открил ищеца и колата,като свидетелката К. П.а не е имала възможност да възприеме визуално действията на двамата в момента на срещата им,а в следващия момент е видяла ответникът да тича по улицата,а ищецът да тича след него,малко след което всички се отзовали пред дома на ответника в присъствието на полицаи от РУ на МВР гр..Поради това съдът приема,че в процесната вечер,ищецът е бил само и единствено с ответника и въпросните наранявания могат да са предизвикани само и единствено от него в следствие на нанесен побой,при който е причинено и счупването на горния ляв крайник,за което има и постановена осъдителна присъда против ответника.В подкрепа на този извод на съда са и вида на самите телесни увреждания.Разкъсно контузната рана на първия пръст на лявата ръка е получено най-вероятно редом със самото счупване на крайника.Линейно охлузване в областта на гърдите и лентовидно кръвонасядане по външната повърхност на дясното бедро ,отговарят да са получени именно при нанесени удари с дървен прът,както съобщава ищеца.Редом с това ръзкъсно контузната рана в дясната слепоочно-теменна област,кръвонасядането в дясната тилна област и това в дясната част на лигавицата на горната устна ,мотивират съда

да приеме, че са вследствие на нанесени множество удари с дървен твърд и тъп предмет и не биха могли да са в резултат нито на падане, нито на самонараняване – случайно или умишлено.

При това положение съдът приема, че именно ответникът е нанесъл описаните в исковата молба увреждания на ищеца, с което му е причинил неимуществени вреди изразяващи се в болки и страдания с различен интензитет и продължителност. Редом с това съдът приема, че ищецът е претърпял и психически дискомфорт изразяващ се в чувства на неудобство заради това, че именно ответникът, който е установил извънбрачна връзка със съпругата му, му е нанесъл и побой. Съв. установи, че хората отправяли подигравки към ищеца заради случилото се. В допълнение на всичко това ищецът е изпитвал и трудности в работата си – не е бил в състояние да работи в продължение на възстановителния период от 3 до 5 месеца, и притеснения, че не може да работи пълноценно както и да полага грижи за децата си, за които се е грижел само той с помощта на родителите си след раздялата със съпругата си още преди инцидента.

С оглед на горното, от правна страна са налице предпоставките на чл.45 от ЗЗД и ищецът има право на обезщетение за причинените му вреди от ответника като извършител на деликта. Съдът, след като прецени характера на увреждането, степента и продължителността на причинените морални и физически страдания и техния интензитет, възрастта на пострадалия и съобразявайки разпоредбите на чл.51, ал.1 и чл.52 ЗЗД, както и с обстоятелството, че вредите следва да се оценяват към момента на настъпването им, а не към момента на решаване на спора, намира, че сумата 15 000,00 лв. би могла да се приеме като еквивалент на претърпените от него неимуществени вреди.

Над този размер до претендирания от 40000,00 лв., съдът приема, че иска е неоснователен, тъй като размера на претендираното обезщетение е силно завишен. На първо място съдът отчита, че най-тежкото увреждане, а именно счупването на лакътната кост, наложило оперативно лечение, поставяне на имплант, имобилизация на крайника и последващо оперативно отстраняване на импланта 5 месеца по-късно, действително е причинило незначителни по интензитет и продължителност болки както и неудобства в битово отношение и е пречатствало трудовата дейност на ищеца изцяло за продължителен

период от около 3 до 5 месеца.Вследствие на проведеното адекватно лечение,последниците от травмата са отшумели напълно,цялостта и функциите на увредения крайник са възстановени в пълен обем и вещото лице е категорично,че ищецът не следва да има каквито и да било проблеми вследствие на увреждането в т.ч.и болки при промяна на времето.В тази насока са и депозираните по делото свидетелски показания-св. установява,че ищецът се оплаквал от болки в главата и ръката,но след свалянето на пирона //започнал да се оправя,сега работи в и като си идва не се оплаква ,вече се е възстановил.Св. депозира показания в същия смисъл,че ищецът работи в като строителен работник и има болки в ръката,когато се натовари повече.

При определяне на размера на обезщетението съдът отчита обстоятелството,че останалите травматични увреждания са отшумели за период от до 10-15 дни,като вещото лице установява,че главоболието,което ищецът твърди,че изпитва и до сега не е в причинно следствена връзка с контузията на главата довела до мозъчно сътресение.Отделно от това ищецът не представи никаква медицинска документация за диагностициране и провеждане на лечение на главоболие от какъвто и да е произход.Разпитаните по делото свидетели на ищцовата страна не установяват оплаквания от страна на ищеца от главоболие ,с изключение на времето непосредствено след инцидента.

Съдът взема предвид и неудобството,което ищецът е изпитвал в обществото особено в малък град като гр.Ветрен,но намира за недоказани твърденията,че ищецът се е затворил напълно спрял да се среща с приятели,приемал седитативни медикаменти.Съдът приема,че инцидента не е оказал продължително и сериозно отражение върху психиката на ищеца.Св. установява,че се срещал с ищеца след инцидента,сами той му разказал за него.Ищецът излизал от дома си.Св.Е П.установява,че ищецът се затворил,не излизал от дома си,не се срещал с приятели,цяла година не отишъл на работа в ,цяла година си стоял в България.В тази част съдът не кредитира показанията на свидетелката,тъй като същите противоречат на обясненията на самия ищец дадени пред съда по реда на чл.176 от ГПК,а именно,че след инцидента всеки месец пътувал до ,защото там живее и работи.

С оглед направеното от ответника възражение за съпричиняване,съдът намира възражението за доказано,доколкото безспорно, с поведението си

ищеца сам е създавал ситуацията, при която е получил телесните увреждания. Това се установява от показанията на разпитаната свидетелка К.П., чиито показания съдът цени, тъй като кореспондират с твърденията на страните по делото. Установено е, че ищецът сам е иницирал срещата с ответна във вечерта на като още преди срещата го е провокирал с обаждания по телефона на К.П. и изпращане на съобщения с обидно съдържание. След като двамата се видели в дома на ищеца, ищецът продължил с провокациите като показал снимки на свидетелката и отправил обиди по неин адрес. И двамата били употребили алкохол и в това състояние отишли на Гробищния парк където ищецът напръскал очите на ответника със спрей, който явно носил със себе си с намерение да го използва. След като ответникът избягал, ищецът продължил с провокативното си поведение като взел колата на ответника и започнал да чупи стъклата и да я поврежда. Именно с това си действие ищецът е предизвикал ответникът да му нанесе побой в момента, в който видял изпочупените стъкла на служебния си автомобил.

Съдът намира, че с оглед на конкретните обстоятелства, следва да бъде определено съпричиняване от страна на ищеца в размер на 1/3. Останалата част от вината за настъпване на вредоносния резултат следва да бъде определена за ответника-същият въпреки, че е виждал състоянието на ищеца му-употребил алкохол и силно негативно повлиян от извънбрачната му връзка със съпругата му, е нанесъл множество удари с твърд тъп предмет в областта на главата, горните крайници, гърдите и долните крайници.

Предвид изложеното, съдът намира, че на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение в размер на 10000,00 лв., след намаляване с 1/3 на дължимото обезщетение от 15000,00 лв. поради съпричиняване. Иск за разликата до предявения размер от 40 000,00 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид частичната основателност на предявения главен иск основателен се явява и иска по чл.86 от ЗЗД за присъждане на законната лихва върху обезщетението, считано от датата на увреждането когато претенцията за заплащане на обезщетение става изискуема на основание чл.84 ал.3 от ЗЗД, тъй като покана за плащане не е необходима.

Ответникът е формулирал в отговора на исковата молба правопогасяващо задължение по чл.110 от ЗЗД относно вземането за

обезщетение и по чл.111 от ЗЗД по отношение на акцесорния иск за лихва върху него.

Възражението за погасяване на правото на ищеца да претендира обезщетение за непозволено увреждане е неоснователно.Вземането се погасява с изтичане на общия пет годишен давностен срок по чл.110 от ЗЗД.Давността започва да тече от деня на увреждането,или в случая от 14.03.2017г.Исковата молба е депозирана в съда на 14.03.2022г.,или в последния ден от срока изчислен по реда на чл.60 ал.2 от ГПК.

Основателно е възражението за погасяване на вземането за лихва за периода от до ,поради което лихвата следва да бъде присъдена,считано от до окончателното изплащане на обезщетението.Съдът счита,че в случая намира приложение специална тригодишна по чл. 111 б."в" ЗЗД.Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, като при неизпълнение на парично задължение,длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата - чл.86,ал.1 изр.1-во ЗЗД, чийто размер се определя от Министерския съвет /чл.86,ал.2 ЗЗД/.И двете вземания- обезщетението за неимуществени вреди и законната лихва върху него, имат обезщетителен характер, но размерът им се определя по различни критерии и ред, законът регламентира и различен срок за погасяването им - специална, тригодишна давност за погасяване на лихви /чл.111 б."в" ЗЗД/ и обща, петгодишна давност - за всички вземания,за които законът не предвижда друг срок /чл.110 ЗЗД.Няма основание да се приеме при тази ясна и конкретна законова регламентация, че лихвите за забава на обезщетение за неимуществени вреди,определено по чл.52 ЗЗД,се погасяват с петгодишна давност.В този смисъл е и посочената по-горе практика,обективизирана в решения № 329/21.04.2008 г. на ВКС по т.д. №1032/2007г., постановено по ГПК (отм.) и р. № 72/30.04.2009г.на ВКС по т.д.№ 475/2008 г.,постановено по чл.290 ГПК .

Съдът не споделя изразеното от ищеца в писмената защита становище,че част от вземането за лихва не е погасено по давност,тъй като същата започва да тече от влизане на присъдата в сила,т.е.от Дори и деликта да осъществява признаците на престъпление, както е в настоящия случай,за съда разглеждащ спора на плоскостта на чл.45 от ЗЗД,момента от който вземането за обезщетение е изискуемо,е именно момента на увреждането.Предмета на

наказателното производство не е свързан с определяне на този момент, а както е и в случая, за част от последиците от деянието не е постановена осъдителна присъда.

С оглед изхода на спора и искането на двете страни да им бъдат присъдени деловодни разноски, съдът приема следното:

Ищецът е представил доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2400,00 лв.

Ответникът представя доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1700,00 лв.

При това положение съобразно изхода на делото ищецът има право на разноски в размер на 600,00 лв. Съдът намира за неоснователно възражението на ответната страна за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение и искането за намаляването му при условията на чл. 78 ал. 5 от ГПК. Минималният размер на адвокатското възнаграждение определено по реда на чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в случая е 1730,00 лв. Заплатени са 2400,00 лв., от които 400,00 лв. ДДС. При това положение съдът приема, че адвокатско възнаграждение от 2000,00 лв. при минимален размер от 1730,00 лв. не е прекомерно предвид и фактическата и правна сложност на делото.

Ответника, съобразно отхвърлената част от иска, има право на разноски в размер на 1275,00 лв.

Ответника следва да бъде осъден на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК, да заплати ДТ в размер на 400 лв., съобразно уважената част от иска.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

По иска с правно основание чл. 45 от ЗЗД, предявен от К. И. Т., ЕГН- ***** , гр., обл. Пазарджик **ОСЪЖДА** С. И. П., ЕГН- ***** , гр. да заплати на К. И. Т. сумата от 10000,00 лв., представляваща обезщетение, определено при степен на съпричиняване от страна на ищеца в размер на

1/3, за неимуществени вреди вследствие нанесен му побой на , ведно със законната лихва , считано от до окончателното изплащане на главницата като до пълния предявен размер от 40 000 лв. и за лихвата за периода от ., отхвърля иска като неоснователен.

ОСЪЖДА С. И. П. да заплати на К. И. Т. деловодни разноси в размер на 600,00 лв. и ДТ върху уважената част от заявената претенция в размер на 400,00 лв.

ОСЪЖДА К. И. Т. да заплати на С. И. П. деловодни разноси в размер на 1275,00 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр. Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните .

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____